

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Waldemar Płóciennik

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **D. R.**,

skazanego z art. 288 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2024 r., kasacji
wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni

z dnia 17 czerwca 2024 r. sygn. akt II K 276/24,

**1) uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Gdyni do ponownego rozpoznania;**

2) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

[J.J.]

Jerzy Grubba

Włodzimierz Wróbel

Waldemar Płóciennik

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 czerwca 2024 r. (sygn. akt II K 276/24) D. R. został uznany winnym czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1

k.k., za który przy zastosowaniu art. 37b k.k. wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej i kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Został także zobowiązany do naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Kasację w trybie art 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny na korzyść skazanego, zarzucając wyrokowi *„rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k. polegające na wadliwym uznaniu, że awizowane i niepodjęte w terminie zawiadomienie oskarżonego o terminie rozprawy wyznaczonej w dniu 17 czerwca 2024 roku, zostało mu prawidłowo doręczone i wystąpiły tym samym warunki do rozpoznania sprawy pod jego nieobecność, podczas gdy korespondencję tę wysłano ze wskazaniem nieprawidłowych danych identyfikujących osobę oskarżonego jako „A.” R., co nie mogło doprowadzić do jej odbioru (podjęcia) przez adresata i w konsekwencji skutkowało przeprowadzeniem postępowania pod jego nieobecność z rażącym naruszeniem prawa oskarżonego do obrony, polegającym na uniemożliwieniu mu wzięcia udziału w rozprawie oraz poddania wyroku skazującego kontroli Sądu II instancji.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gdyni do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Wyrok w niniejszej sprawie został wydany na terminie rozprawy pod nieobecność oskarżonego (adnotacja w protokole wskazuje, że był on prawidłowo powiadomiony). Jak trafnie wskazał Prokurator Generalny, zawiadomienie o terminie rozprawy wraz z odpisem aktu oskarżenia zostały wysłane na adres D.R., ale do osoby o imieniu A. R. . Korespondencja ta nie została podjęta w terminie i po dwukrotnym awizowaniu zwrócona nadawcy.

Nie ulega wątpliwości, że wysłanie korespondencji listem poleconym z sądu karnego na inne dane osobowe uniemożliwia „prawdziwemu” adresatowi odbiór

takiej korespondencji, czy to do rąk własnych od pracownika poczty, czy też ewentualnie w placówce pocztowej. Nie jest możliwe w takiej sytuacji złożenie reklamacji ani jakiegokolwiek „negocjowanie” z pracownikiem poczty w celu odbioru korespondencji sądowej nominalnie kierowanej do kogoś innego.

Mimo, iż obecność na własnej rozprawie jest prawem, a nie obowiązkiem oskarżonego, to k.p.k. wymaga bezwzględnie, by miał on taką obiektywną możliwość. Sprowadza się to do obowiązku prawidłowego powiadomienia strony o rozprawie, by ta mogła podjąć świadomą decyzję o sposobie swojej obrony. Zgodnie z art. 117 § 1 i 2 k.p.k. nie należy przeprowadzać czynności, gdy brak dowodu prawidłowego zawiadomienia strony. Wobec braku potwierdzenia prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy przez Sąd, rażąco naruszono prawo oskarżonego do obrony. Jeżeli ten został zupełnie pozbawiony możliwości podjęcia świadomej decyzji o sposobie prowadzenia obrony, w tym uczestnictwa w rozprawie i składania wyjaśnień, stanowi to rażące naruszenie wskazanych przez Prokuratora Generalnego przepisów, co miało niebagatelny wpływ na treść orzeczenia. Zupelne bowiem wykluczenie oskarżonego z jego własnego procesu musi wpływać na jego rezultat.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]

Jerzy Grubba

Włodzimierz Wróbel

Waldemar Płóciennik